

31989L0106

L 40/12

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1989.2.11.

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1988. december 21.)

az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről

(89/106/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,az Európai Parlamenttel együttműködve ⁽²⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a tagállamok kötelessége biztosítani, hogy területükön a magasépítési és a mélyépítési munkák tervezése és kivitelezése ne veszélyeztesse a személyek, a háziállatok és a vagyoni biztonságát, és eleget tegyen más alapvető, a közös érdekeit szolgáló követelményeknek is;

mivel a tagállamok előírásai, a követelményeket is beleértve, nemcsak az építési biztonságra, hanem az egészségre, tartósságra, energiatakarékosságra, környezetvédelemre, gazdaságosságra és más, közérdekű szempontokra is vonatkoznak;

mivel ezek a követelmények, amelyeket gyakran a nemzeti törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések tartalmaznak, közvetlenül befolyásolják az alkalmazott építési termékek minőségét és visszatükröződnek azokban a nemzeti termékszabványokban, műszaki engedélyekben, más műszaki előírásokban és rendelkezésekben, amelyek különbözőségük miatt akadályozzák a Közösségen belüli kereskedelmet;

mivel az Európai Tanács által 1985. júniusában jóváhagyott, a belső piac teljes körűvé tételéről szóló Fehér Könyv 71. bekezdése kimondja, hogy az általános politikában külön hangsúlyt kell fektetni bizonyos ágazatokra, ezen belül az építőiparra is; mivel ebben az ágazatban a műszaki akadályokat, amennyiben azokat az egyenértékűség kölcsönös elismerésével nem lehet megszüntetni, akkor azokat a Tanács 1985. május 7-i állásfoglalása szerinti ⁽⁴⁾ az alapvető biztonsági követelmények vagy más közérdekű szempontok meghatározását előíró új koncepcióval összhangban kell felszámolni, anélkül, hogy ezzel csökkenne a tagállamokban már létező és indokolt biztonsági szint;

mivel az alapvető követelmények általános és különös feltételeket képeznek, amelyeknek az építményeknek meg kell felelni; mivel ezeket a követelményeket úgy kell értelmezni, hogy az építményeknek egy, több vagy valamennyi követelményt kellő

megbízhatósággal ki kell elégíteniük az erre vonatkozó szabályozás esetén;

mivel a harmonizált szabványok vagy egyéb műszaki előírások közösségi szintű kidolgozásának, valamint az európai műszaki engedélyek kidolgozásának vagy kiadásának alapjául értelmező dokumentumokat fognak létrehozni, amelyek ezeket az alapvető követelményeket pontosan megfogalmazzák műszaki szinten;

mivel ezek az alapvető követelmények szolgálnak alapul európai szinten az építési termékek harmonizált szabványainak kidolgozásához; mivel annak érdekében, hogy az egységes belső piac számára a legnagyobb előnyt lehessen biztosítani, és a lehető legtöbb gyártó számára hozzáférhetővé váljon a piac, valamint a lehető legnagyobb legyen a piaci áttekinthetőség, és az építőiparban az általános szabályok harmonizált rendszerének a feltételeit meg lehessen teremteni, harmonizált szabványokat kell létrehozni, amennyiben és amilyen hamar lehetséges; mivel ezeket a szabványokat magántestületek dolgozzák ki és továbbra sem lehetnek kötelező szövegek; mivel erre a célra az Európai Szabványügyi Bizottságot (CEN) és az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottságot (Cenelec) ismerik el harmonizált szabványok elfogadására jogosult szervként a Bizottság és a két említett szerv együttműködésére vonatkozó, 1984. november 13-án aláírt általános iránymutatás szerint; mivel ezen irányelv alkalmazásában egy harmonizált szabvány egy műszaki előírás (európai szabvány vagy harmonizált dokumentum), amelyet az említett két szerv egyike vagy mindkettő elfogadott a Bizottság megbízása alapján a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EGK tanácsi irányelv rendelkezései szerint ⁽⁵⁾;

mivel az építési termékek jellege megkívánja e harmonizált szabványok pontos meghatározását; mivel ezért szükséges értelmező dokumentumokat kidolgozni a szabványokra vonatkozó megbízások és az alapvető követelmények közötti kapcsolat megteremtése érdekében; mivel a harmonizált szabványokban, amennyire csak lehet, a termékek teljesítőképességének kell kifejeződnie, és figyelembe kell venniük a tagállamok együttműködésével készített értelmező dokumentumokat;

⁽¹⁾ HL C 93., 1987.4.6., 1. o.⁽²⁾ HL C 305., 1987.11.16., 74. o. és HL C 326., 1988.12.19.⁽³⁾ HL C 95., 1988.4.11., 29. o.⁽⁴⁾ HL C 136., 1985.6.4., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 109., 1983.4.26., 8. o.

mivel a jövőben az építési termékekre vonatkozó alapvető követelményeket és teljesítményszinteket az egyes tagállamokban az értelmező dokumentumoknak és a harmonizált műszaki előírásoknak osztályokra bontva kell tartalmazniuk annak érdekében, hogy a tagállamokban az egyes munkákra vonatkozó eltérő alapkövetelményeket, illetve különböző feltételeket figyelembe vegyék;

mivel a harmonizált szabványoknak olyan osztályozást kell tartalmazniuk, amely lehetővé teszi azoknak az építési termékeknek a további forgalomba hozatalát, amelyek megfelelnek az alapvető követelményeknek és amelyeket a helyi éghajlati és egyéb adottságoknak megfelelő hagyományos műszaki eljárással jogszerűen gyártottak és használtak fel;

mivel egy termék akkor tekinthető használhatónak, ha megfelel egy harmonizált szabványnak, egy európai műszaki engedélynek, vagy egy közösségi szinten elismert, nem harmonizált műszaki előírásnak; mivel abban az esetben, ha az alapvető követelmények szempontjából a termékek csekély jelentőségűek és eltérnek a létező műszaki előírásoktól, akkor egy elismert szerv tanúsítványa is bizonyíthatja a használhatóságot;

mivel azok a termékek, amelyek ebben az értelemben használhatók, könnyen felismerhetők az EK-jelről; mivel e termékek számára biztosítani kell a szabad mozgást és a szándékolt célnak megfelelő használatot a Közösség egész területén;

mivel olyan termékek esetében, amelyeknél az európai szabványokat belátható időn belül nem lehet elkészíteni vagy azok elkészítését nem lehet előre látni, vagy amelyek alapvetően eltérnek a szabványoktól, a közös iránymutatások alapján a használhatóságot az európai műszaki engedélyek segítségével igazolják; mivel az európai műszaki engedélyek kiadására vonatkozó közös iránymutatásokat az értelmező dokumentumok figyelembevételével dolgozzák ki;

mivel harmonizált szabványok vagy európai műszaki engedélyek hiányában a nemzeti vagy más, nem harmonizált műszaki előírásokat megfelelő alapnak lehet tekinteni ahhoz a vélelemhez, hogy az alapvető követelmények teljesültek;

mivel a termék megfelelését a harmonizált szabványoknak és a közösségi szinten elismert, nem harmonizált műszaki előírásoknak a gyártó által végzett gyártás-ellenőrzési eljáráson keresztül vagy független, képzett harmadik személyek által végzett felügyeleti, vizsgálati vagy tanúsítási eljárásokon keresztül vagy maga a gyártó által biztosítani kell;

mivel átmeneti intézkedésként külön eljárást kell biztosítani azokra a termékekre, amelyekre még nincsenek európai szintű elismert szabványok vagy műszaki engedélyek, mivel ennek az eljárásnak meg kell könnyítenie azon vizsgálatok eredményeinek az elismerését, amelyeket egy másik tagállamban a rendel-

tetési hely szerinti tagállam műszaki előírásait figyelembe véve végeztek;

mivel egy, a tagállamok által kinevezett szakértőkből álló építésügyi állandó bizottságot kell felállítani, amely segíti a Bizottságot ezen irányelv végrehajtásában és gyakorlati alkalmazásában;

mivel a tagállamoknak a saját területükön a biztonságra, egészségre és más, alapvető követelmények közé tartozó szempontokra vonatkozó felelősségét egy védzáradéokban kell rögzíteni, amely megfelelő védőintézkedésekről gondoskodik;

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Alkalmazási terület – Fogalommeghatározások – Követelmények – Műszaki előírások – Aruk szabad mozgása

1. cikk

(1) Ezt az irányelvet kell alkalmazni az építési termékekre, amennyiben azokra a 3. cikk (1) bekezdése szerinti alapvető követelmények vonatkoznak.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában „építési termék” minden olyan termék, amelyet azért állítottak elő, hogy tartósan a magasépítés és a mélyépítés építményeibe építsék be.

Az építési termékek megnevezése a továbbiakban „termékek”; mind a magasépítés, mind pedig a mélyépítés építményei a továbbiakban: „építmények”.

2. cikk

(1) A tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az 1. cikkben szereplő, építményekhez használatos termékek csak akkor kerülhessenek forgalomba, ha használhatók a tervezett rendeltetésükre, azaz ha olyan jellemzőkkel rendelkeznek, hogy azok az építmények, amelyekbe beépítik, amelyekhez hozzáillesztik, amelyekre felszerelik vagy felállítják őket, szabályszerű tervezés és kivitelezés esetén eleget tesznek a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek, amennyiben és ahol ezen építményekre ilyen követelményeket tartalmazó szabályozás vonatkozik.

(2) Ha a termékek egyéb vonatkozásban más közösségi irányelveknek is tárgyát képezik, akkor ilyen esetekben a 4. cikk (2) bekezdésében meghatározott EK-megfelelőségi jelnek – a továbbiakban „EK-jel” – jelölnie kell, hogy az említett más irányelveknek a követelményei is teljesültek.

(3) Ha egy későbbi irányelv főleg más szempontokat érint és csak kis mértékben vonatkozik ezen irányelv alapvető követelményeire, abban az esetben a későbbi irányelvnek rendelkeznie kell ezen irányelv követelményeinek a figyelembevételéről.

(4) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, hogy megszabják – a Szerződés rendelkezéseinek betartása mellett – azokat a követelményeket, amelyeket szükségesnek tartanak a munkavállalók védelmének érdekében a termékek használata során, feltéve hogy ez nem eredményez olyan termékváltoztatásokat, amelyekről ez az irányelv nem rendelkezik.

3. cikk

(1) Azok az építményekre vonatkozó alapvető követelmények, amelyek egy termék műszaki jellemzőit befolyásolhatják, az I. mellékletben szerepelnek, előírások formájában. Ezekből az előírásokból egyet, többet vagy mindet figyelembe lehet venni; ezeknek az előírásoknak a termékek ésszerű élettartama alatt kell teljesülniük.

(2) Annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az esetleges földrajzi, éghajlati és életmódbeli különbségeket, csakúgy, mint a különböző védelmi szinteket, amelyek adott esetben országos, regionális vagy helyi szinten jelentkeznek, az alapvető követelmények szükségessé tehetik osztályok létrehozását a (3) bekezdés szerinti dokumentumokban és a 4. cikkben meghatározott műszaki előírásokban az adott követelményre nézve.

(3) Az alapvető követelményeket dokumentumokban (értelmező dokumentumokban) fogalmazzák meg részletesen, amelyek kapcsolatot teremtenek az (1) bekezdésben szereplő alapvető követelmények és a szabványkidolgozásra vonatkozó megbízások, az európai műszaki engedély vagy a 4. és 5. cikk értelmében más műszaki előírások kidolgozására vonatkozó iránymutatásokra vonatkozó megbízások között.

4. cikk

(1) A szabványok és a műszaki engedélyek ezen irányelv értelmében: „műszaki előírások”.

Ezen irányelv alkalmazásában harmonizált szabvány alatt olyan műszaki előírásokat kell érteni, amelyeket a CEN vagy a CENELEC vagy mindkettő elfogadott a 83/189/EGK irányelv szerint a Bizottság 19. cikkben említett megbízásából az 1984. november 13-án aláírt, a Bizottság és a fent említett két testület közötti együttműködésről szóló általános rendelkezések értelmében.

(2) A tagállamok vélelmezik a termékek rendeltetésnek megfelelő használhatóságát, ha az építmények, amelyekhez felhasználásra kerülnek, szabályszerű tervezés és kivitelezés esetén a 3. cikkben szereplő alapvető követelményeknek megfelelnek, és ha a termékek viselik az EK-jelet. Az EK-jel igazolja, hogy a termékek:

a) megfelelnek az adott nemzeti szabványoknak, amelyek átültetik a harmonizált szabványokat, és amelyeket az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában kihirdettek. A tagállamok kihirdetik e nemzeti szabványok hivatkozásait;

b) megfelelnek egy európai műszaki engedélynek, amelyet a III. fejezetben ismertetett eljárás szerint állítottak ki; vagy

c) harmonizált előírások hiányában megfelelnek a (3) bekezdés szerinti nemzeti műszaki előírásoknak; az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint el kell készíteni ezeknek a nemzeti előírásoknak a listáját.

(3) A tagállamok közölhetik a Bizottsággal azoknak a nemzeti műszaki előírásoknak a szövegét, amelyek véleményük szerint megfelelnek a 3. cikk szerinti alapvető követelményeknek. A Bizottság azonnal továbbítja ezeket a nemzeti műszaki előírásokat a többi tagállamhoz. A Bizottság az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint tájékoztatja a tagállamokat azokról a nemzeti műszaki előírásokról, amelyek alapján vélelmezhető a 3. cikkben leírt alapvető követelményeknek való megfelelés.

Ezt az eljárást a Bizottság a 19. cikkben említett bizottsággal való konzultáció mellett kezdeményezi és folytatja le.

A tagállamok kihirdetik ezeknek a műszaki előírásoknak a hivatkozásait. A Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* is kihirdeti ezeket.

(4) Ha egy gyártó vagy a Közösség területén letelepedett meghatalmazottja nem vagy csak részben alkalmazta a (2) bekezdésben említett hatályos műszaki előírásokat, amelyek alapján a termék a 13. cikk (4) bekezdése kritériumai szerint megfelelőségi nyilatkozat tárgyát képezi a III. melléklet 2. ii. pontjában szereplő második és harmadik lehetőség szerint, akkor a 13. cikk (4) bekezdése és a III. melléklet megfelelő előírásai irányadók, és az ilyen termék 2. cikk (1) bekezdése szerinti használhatósága a III. melléklet 2. ii. pontjának második lehetőségében ismertetett eljárással igazolható.

(5) A Bizottság a 19. cikkben említett bizottsággal konzultálva létrehozza, vezeti, és időközönként megújítja azoknak a termékeknek a listáját, amelyek egészségi és biztonsági szempontból csak kis szerepet játszanak, és amelyek tekintetében a gyártó által kiadott „az elfogadott műszaki szabályok”-nak való megfelelőségi nyilatkozat engedélyt jelent e termékek forgalomba hozatalára.

(6) Az EK-jel igazolja, hogy egy termék eleget tesz az e cikk (2) és (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek. A gyártó vagy a Közösség területén letelepedett meghatalmazottja felelős az EK-jel elhelyezéséért magán a terméken, egy, a termékre helyezett címkén, a csomagoláson vagy a csatolt kereskedelmi okmányokon.

A III. melléklet tartalmazza az EK-jel mintáját és annak alkalmazási feltételeit.

Az (5) bekezdésben szereplő termékeken nem lehet EK-jel.

5. cikk

(1) Ha egy tagállam vagy a Bizottság azon a véleményen van, hogy a 4. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában szereplő harmonizált szabványok vagy európai műszaki engedélyek vagy a II. fejezetben szereplő megbízások a 2. és 3. cikk követelményeinek nem tesznek eleget, akkor ennek a tagállamnak vagy a Bizottságnak értesítenie kell a 19. cikkben meghatározott bizottságot, megadva az indokokat. Ez a bizottság haladéktalanul állást foglal az ügyben.

A bizottság véleményének fényében és a harmonizált szabványok esetében a 83/189/EGK irányelv szerint létrehozott bizottsággal való konzultáció után a Bizottság közli a tagállamokkal, hogy az adott szabványokat vagy engedélyeket törölni kell-e a 7. cikk (3) bekezdésében meghatározott kiadványokból.

(2) A 4. cikk (3) bekezdése szerinti közleménynek a beérkezése után a Bizottság konzultál a 19. cikkben említett bizottsággal. Ennek a bizottságnak a véleményét figyelembe véve a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, hogy az adott műszaki előírás részesíthető-e a megfelelőség vélelmében, és ha igen, akkor az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kihirdeti annak hivatkozását.

Ha a Bizottság vagy egy tagállam azon az állásponton van, hogy egy műszaki előírás nem tesz többé eleget a 2. és 3. cikkben megfogalmazott követelményeknek való megfelelőség vélelmezése feltételeinek, akkor a Bizottság értesíti a 19. cikkben említett bizottságot. Ennek a bizottságnak a véleményét figyelembe véve a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, hogy az érintett nemzeti műszaki előírások továbbra is részesíthetők-e a megfelelőség vélelmében, vagy ha nem, akkor a 4. cikk (3) bekezdésében szereplő hivatkozást törölni kell-e.

6. cikk

(1) A tagállamok nem akadályozhatják területükön azoknak a termékeknek a szabad mozgását, forgalomba hozatalát és felhasználását, amelyek megfelelnek ennek az irányelvnek.

A tagállamok biztosítják, hogy ezeknek a termékeknek a rendeltetésszerű felhasználását ne akadályozzák olyan előírások vagy feltételek, amelyeket monopóliumhelyzetben levő közjogi szervek, vagy közszolgáltatásokat ellátó vállalkozásként, illetve közjogi szervként működő magánjogi szervek szabnak meg.

(2) A tagállamok azonban engedélyezik területükön a 4. cikk (2) bekezdésében nem szereplő termékek forgalomba hozatalát abban az esetben, ha ezek megfelelnek a Szerződéssel összhangban levő nemzeti előírásoknak, amíg a II. és III. fejezetben meghatározott európai műszaki előírások másként nem rendelkeznek. A Bizottság és a 19. cikkben említett bizottság rendszeresen figyeli és felülvizsgálja az európai műszaki előírások fejlődését.

(3) Ha a vonatkozó európai műszaki előírások – akár a 3. cikk (3) bekezdésében említett értelmező dokumentumok alapján – különböző, eltérő teljesítményszintű osztályokat különböztetnek meg, akkor a tagállamok csak a közösségi szinten elfogadott osztályozásokon belül határozhatják meg a saját területükön is érvényes teljesítményszinteket, és csak minden, néhány vagy egy osztály felhasználásával.

II. FEJEZET

Harmonizált szabványok

7. cikk

(1) A termékekre vonatkozó harmonizált szabványok minőségének biztosítása érdekében a szabványokat európai szabványügyi szervezeteknek kell meghatározniuk a Bizottság megbízására a 83/189/EGK irányelvben meghatározott eljárásnak megfelelően, és a 19. cikkben említett bizottsággal való konzultáció után, a Bizottság és a fent említett szervek közötti együttműködésről szóló 1984. november 13-i általános rendelkezések figyelembevételével.

(2) Az eredményként elfogadott szabványokat lehetőség szerint a termék teljesítményértékében, az értelmező dokumentumok figyelembevételével kell elkészíteni.

(3) Miután az európai szabványügyi szervezetek megállapították a szabványokat a hivatkozások megjelölésével, a Bizottság kihirdeti ezeket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* „C” sorozatában.

III. FEJEZET

Európai műszaki engedély

8. cikk

(1) Az európai műszaki engedély egy pozitív műszaki értékelés a termék rendeltetésszerű használhatóságáról, amely azon alapul, hogy a termék eleget tesz azoknak az építményekkel szembeni követelményeknek, amelyekhez a termék felhasználásra kerül.

(2) Az európai műszaki engedély kiállítható

- a) olyan termékekre, amelyeknél nem áll rendelkezésre sem harmonizált szabvány vagy elismert nemzeti szabvány, sem harmonizált szabvány kidolgozására vonatkozó megbízás; és amelyeknél a Bizottság a 19. cikkben meghatározott bizottsággal való konzultáció után úgy véli, hogy nem, vagy még nem lehet szabványt kidolgozni, és
- b) olyan termékekre, amelyek alapvetően eltérnek a harmonizált vagy elismert nemzeti szabványoktól.

Az a) pont rendelkezései a harmonizált szabvány kidolgozására vonatkozó megbízás megléte esetén sem zárják ki az európai műszaki engedély kiadását olyan termékekre, amelyeknél léteznek ilyen engedélyek kidolgozására vonatkozó iránymutatások. Ez a harmonizált szabvány hatályba lépéséig alkalmazható a tagállamokban.

(3) Különleges esetekben a Bizottság a (2) bekezdés a) pontjától eltérően, miután konzultált a 19. cikkben meghatározott bizottsággal, engedélyezheti az európai műszaki engedély kiadását olyan termékekre, amelyeknél létezik egy harmonizált szabvány kidolgozására vonatkozó megbízás vagy amelyeknél a Bizottság megállapította, hogy kidolgozható egy harmonizált szabvány. Ez az engedélyezés csak meghatározott időtartamra szól.

(4) Az európai műszaki engedélyt általában öt évre adják meg. Ez az időtartam meghosszabbítható.

9. cikk

(1) A termékre kiállított európai műszaki engedély vizsgálatokon, teszteken és a 3. cikk (3) bekezdésében szereplő értelmező dokumentumok szerinti értékelésen alapul, valamint a 11. cikkben szereplő, erre a termékre vagy a megfelelő termékcsaládra vonatkozó iránymutatásokon.

(2) Ha nem, vagy még nem állnak rendelkezésre a 11. cikkben szereplő iránymutatások, akkor az európai műszaki engedélyt ki lehet állítani a vonatkozó alapvető követelményekre és értelmező dokumentumokra történő hivatkozással, amennyiben a termék megítélése a II. mellékletben szereplő szervezetben együttesen eljáró engedélyező szervek állásfoglalásán alapul. Ha az elismert szervek nem tudnak megegyezni, akkor az ügyet a 19. cikkben meghatározott bizottság elé kell terjeszteni.

(3) A termékre az európai műszaki engedélyt egy tagállamban a II. mellékletben meghatározott eljárás alapján adják ki a gyártó vagy a gyártó Közösség területén letelepedett meghatalmazottja kérelmére.

10. cikk

(1) Minden tagállam közli a többi tagállammal és a Bizottsággal azoknak a szervezeteknek a nevét és címét, amelyeket feljogosított az európai műszaki engedélyek kiadására.

(2) Az engedélyező szervek eleget kell, hogy tegyenek az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek és különösen képesnek kell lenniük arra, hogy

- az új termékek használhatóságát tudományos és gyakorlati ismeretek alapján ítélik meg,
- pártatlanul döntsenek az adott gyártó vagy a gyártó meghatalmazottjának érdekeit tekintve és
- egy kiegyensúlyozott értékelésben foglalják össze az összes érintett fél hozzájárulását.

(3) Az európai műszaki engedélyek kiadására feljogosított engedélyező szervek listáját, csakúgy, mint a listában történt változásokat, az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* „C” sorozatában teszik közzé.

11. cikk

(1) Miután a Bizottság konzultált a 19. cikkben meghatározott bizottsággal, megbízza a tagállamok által kijelölt engedélyező szervek szervezetét, hogy dolgozza ki az európai műszaki engedélyre vonatkozó iránymutatásokat egy termék vagy egy termékcsalád vonatkozásában.

(2) A termékre vagy termékcsaládra vonatkozó európai műszaki engedélyre vonatkozó iránymutatásnak különösen a következőket kell tartalmaznia:

- a) a 3. cikk (3) bekezdésében említett értelmező dokumentumok listája;
- b) a termékcsaláddal szembeni külön követelmények a 3. cikk (1) bekezdésének alapvető követelményei szerint;
- c) a vizsgálati eljárás;
- d) az értékelés és a vizsgálati eredmények elemzésének módszere;
- e) a 13., 14. és 15. cikk szerinti ellenőrzési és megfeleléségi eljárások;
- f) az európai műszaki engedély érvényességi ideje.

(3) Az európai műszaki engedélyre vonatkozó iránymutatásokat a 19. cikkben meghatározott bizottsággal való konzultáció után a tagállamok saját hivatalos nyelvükön, illetve nyelveiken hirdetik ki.

IV. FEJEZET

Értelmező dokumentumok

12. cikk

(1) A 3. cikk (3) bekezdésében meghatározott értelmező dokumentumok kidolgozására a Bizottság a 19. cikkben szereplő bizottsággal való konzultáció után műszaki bizottságokat bíz meg, amelyekben részt vesznek a tagállamok.

(2) Az értelmező dokumentumok

- a) pontosan meghatározzák a 3. cikkben említett és az I. mellékletben szereplő alapvető követelményeket, a terminológia és a műszaki alapok összehangolásán keresztül, és minden követelmény esetében osztályokat vagy szinteket jelölnek ki, amennyiben ez szükséges és a tudomány és a technika állása szerint lehetséges;
- b) kijelölik a kölcsönhatás módjait a követelmények szóban forgó osztályai vagy fokai és a 4. cikkben szereplő műszaki előírások között, például számítási, kimutatási módszerek, műszaki tervezési szabályok stb.
- c) hivatkozással szolgálnak a harmonizált szabványokhoz és az európai műszaki engedélyre vonatkozó iránymutatásokhoz, illetve a nemzeti műszaki előírásoknak a 4. cikk (3) bekezdése szerinti elismeréséhez.

(3) A Bizottság a 19. cikkben meghatározott bizottsággal való konzultáció után kihirdeti az értelmező dokumentumokat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* „C” sorozatában.

V. FEJEZET

A megfelelés igazolása

13. cikk

(1) A gyártó vagy a gyártó Közösség területén letelepedett meghatalmazottja a felelős annak igazolásáért, hogy egy termék megfelel a 4. cikkben meghatározott műszaki előírásnak.

(2) Azok a termékek, amelyek megfelelési igazolás tárgyát képezik, a 4. cikk szerinti műszaki előírásoknak való megfelelés vélelmében részesülnek. A megfelelést a III. melléklet szerinti vizsgálatok vagy más bizonyítékok alapján, a műszaki előírásokat követve állapítják meg.

(3) Egy termék megfelelésének igazolása a következőktől függ:

a) a gyártó üzemi gyártásellenőrző rendszerrel rendelkezik-e annak biztosítására, hogy a termelés megfelel a vonatkozó műszaki előírásoknak; vagy

b) a külön vonatkozó műszaki előírásokban meghatározott termékek esetén az üzemi gyártásellenőrző rendszeren túlmenően egy elismert tanúsító szerv is részt vesz-e a gyártásellenőrzés vagy maga a termék értékelésében és felügyeletében.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott eljárások megválasztásának joga adott termékre vagy termékcsaládra vonatkozóan a

Bizottságot illeti a 19. cikkben meghatározott bizottsággal való konzultációt követően, a következők szerint:

a) a termék jelentősége az alapvető követelmények, különösen az egészség és biztonság tekintetében;

b) a termék természete;

c) a termék tulajdonságai változékonyságának a használhatóságra való hatása;

d) a termék előállítása során tapasztalható hibaarány;

és a III. mellékletben meghatározottak szerint.

Minden esetben azt az eljárást kell választani, amelyiknek a legkisebb a költségigénye és emellett megfelel a biztonsági követelményeknek is.

Az ily módon meghatározott eljárást meg kell jelölni a megbízásokban és a műszaki előírásokban vagy ezek kihirdetésekor.

(5) Egyedi gyártás (nem sorozatgyártás) esetén elegendő egy, a III. melléklet 2. ii. pontjának harmadik lehetősége szerinti megfelelési nyilatkozat, kivéve, ha a biztonságra és egészségre különösen lényeges hatást gyakorló termékek műszaki előírásai másként rendelkeznek.

14. cikk

(1) A III. melléklet értelmében az ismertetett eljárások a következő eredménnyel járhatnak:

a) a 13. cikk (3) bekezdésének a) pontja esetében a gyártó vagy a gyártó Közösség területén letelepedett meghatalmazottja kiállít a termékre egy megfelelési nyilatkozatot; vagy

b) a 13. cikk (3) bekezdésének b) pontja esetében egy elismert tanúsító szerv megfelelési tanúsítványt ad ki, amely a gyártásellenőrzési és műszaki felügyeleti rendszerre vagy magára a termékre vonatkozik.

A megfelelést igazoló eljárások részletes szabályait a III. melléklet tartalmazza.

(2) A gyártó megfelelési nyilatkozata vagy a megfelelési tanúsítvány feljogosítja a gyártót vagy a gyártó Közösség területén letelepedett meghatalmazottját, hogy a megfelelő EK-megfelelési jelet tüntesse fel magán a terméken, a terméken levő címkén, a csomagoláson vagy a kereskedelmi kísérőokmányokon. Az EK-jel mintáját és felhasználásának szabályait a megfelelés igazolásának egyes eljárásai során a III. melléklet tartalmazza.

15. cikk

(1) A tagállamok biztosítják az EK-jel helyes használatát.

(2) Ha megállapításra kerül, hogy az EK-jel olyan termékre került, amely nem vagy már nem felel meg ezen irányelvnek, akkor a megfelelést igazoló tagállamnak szükség esetén meg kell tiltania az EK-jel használatát egészen addig, míg az illető termék ismét eleget nem tesz a megfelelés előírásainak, és vissza kell vonnia az eladatlan termékeket vagy érvénytelenítenie kell az ezeken szereplő jelzéseket.

Az érintett tagállam erről haladéktalanul értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot, és megad minden olyan minőségi és mennyiségi jellemzőt, amelyek alapján a meg nem felelő terméket azonosítani lehet.

(3) A tagállamoknak meg kell tiltaniuk az EK-jellel összeveszhető jelzések használatát.

VI. FEJEZET

Különleges eljárások

16. cikk

(1) Ha a 4. cikk (2) bekezdésének értelmében egyes termékekre nincsenek műszaki előírások, akkor a rendeltetési hely szerinti tagállam kérelemre egyedi esetekben a hatályos nemzeti előírásoknak megfelelőnek tekinti a termékeket, amennyiben ezek megfeleltek a gyártó tagállam elismert szerve által végzett vizsgálatoknak és ellenőrzéseknek, feltéve hogy ezeket a vizsgálatokat és ellenőrzéseket a rendeltetési hely szerinti tagállamban hatályos módszerek vagy e tagállam által ezzel egyenrangúnak elismert módszerek szerint végezték.

(2) A gyártó tagállam közli a rendeltetési hely szerinti tagállammal, amelynek rendelkezései szerint a vizsgálatokat és ellenőrzéseket végezni kell, azt az elismert szervet, amely az említett célból előreláthatóan jogosult lesz eljárni. A rendeltetési hely szerinti tagállam és a gyártó tagállam kölcsönösen megadnak egymásnak minden szükséges információt. E kölcsönös információcserét követően a gyártó tagállam jóváhagyja az így kijelölt szervet. Amennyiben egy tagállamnak fenntartásai támadnak, úgy megindokolja álláspontját és értesíti erről a Bizottságot.

(3) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy a kijelölt szervek kölcsönösen megadjanak egymásnak minden szükséges segítséget.

(4) Amennyiben egy tagállam megállapítja, hogy egy elismert szerv a vizsgálatokat és ellenőrzéseket nem nemzeti

előírásai szerint végzi, akkor ezt közli azzal a tagállammal, amely kijelölte az illető szervet. Az utóbbi tagállam ésszerű időn belül értesíti a bejelentést tevő tagállamot a foganatosított intézkedésekről. Ha a bejelentést tevő tagállam a hozott intézkedéseket nem tartja kielégítőnek, akkor megtilthatja vagy különleges feltételekhez kötheti az érintett termék forgalomba hozatalát és felhasználását. Értesíti erről a másik tagállamot és a Bizottságot.

17. cikk

A rendeltetési hely szerinti tagállamok a gyártó tagállamban a 16. cikkben leírt eljárás szerint kiadott jelentéseket és megfelelési igazolásokat saját megfelelő nemzeti dokumentumaikkal egyenértékűnek tekintik.

VII. FEJEZET

Elismert szervek

18. cikk

(1) Minden tagállam átad a Bizottságnak egy listát, amelyen azoknak a tanúsító és ellenőrző szervezeteknek, illetve vizsgáló laboratóriumoknak a neve és címe szerepel, amelyeket kijelölt a műszaki engedélyekkel, megfelelési tanúsítványokkal, ellenőrzéssel és vizsgálattal kapcsolatos minden olyan feladat elvégzésére, amelyet ezen irányelv ír elő.

(2) A tanúsító és ellenőrző szervek, illetve vizsgáló laboratóriumok eleget kell hogy tegyenek a IV. mellékletben szereplő kritériumoknak.

(3) A tagállamok megjelölik azokat a termékeket, amelyek az (1) bekezdésben említett szervek és laboratóriumok hatáskörébe tartoznak, valamint megnevezik azoknak a feladatoknak a jellegét, amelyekkel meg kell bízni azokat.

VIII. FEJEZET

Építésügyi állandó bizottság

19. cikk

(1) Építésügyi állandó bizottság alakul.

(2) A bizottság a tagállamok által kijelölt képviselőkből áll. Az elnöki tisztséget a Bizottság egyik képviselője tölti be. Minden tagállam két képviselőt jelöl. A képviselőket szakértők segíthetik.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályait.

20. cikk

(1) A 19. cikkben meghatározott bizottság az elnök vagy egy tagállam kérésére minden, az ezen irányelvnek a végrehajtásával és gyakorlati alkalmazásával összefüggő kérdéssel foglalkozhat.

(2) A (3) és (4) bekezdés szerinti eljárás szerint kell elfogadni azokat a rendelkezéseket, amelyek a következőkhöz szükségesek:

a) követelményosztályok felállítása, amennyiben ezeket nem tartalmazzák az értelmező dokumentumok; valamint a 7. cikk (1) bekezdése szerinti szabványmegbízásokban és a 11. cikk (1) bekezdése szerinti engedélyekre vonatkozó iránymutatásokban szereplő megfelelési igazolási eljárások megállapítása;

b) utasítások, melyek a 12. cikk (1) bekezdésének értelmében az értelmező dokumentumok kiállítására vonatkoznak és a 12. cikk (3) bekezdésének értelmében az értelmező dokumentumokról szóló határozatok;

c) a 4. cikk (3) bekezdésének értelmében a nemzeti műszaki előírások elismerése.

(3) A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

(4) A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem határozott, a javaslatot a Bizottság fogadja el.

IX. FEJEZET

Védzáradék

21. cikk

(1) Ha egy tagállam megállapítja, hogy egy, az ezen irányelv követelményeinek megfelelőnek nyilvánított termék a 2. és 3.

cikk követelményeinek nem tesz eleget, akkor megtesz minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy ezt a terméket a forgalomból visszavonja, megtiltsa a forgalomba hozatalát vagy korlátozza a szabad mozgását.

Az érintett tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot az ilyen intézkedésről és megindokolja döntését, különösen ha a nem-megfelelőség a következő okokra vezethető vissza:

a) a 2. és 3. cikk rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyása, ha a termék a 4. cikk szerinti műszaki előírásoknak nem felel meg;

b) a 4. cikk szerinti műszaki előírások helytelen alkalmazása;

c) ha maguk a 4. cikkben szereplő műszaki előírások hiányosak.

(2) A Bizottság a lehető leggyorsabban konzultál az érdekelt felekkel. Ha a konzultáció során megállapítja, hogy indokolt a meghozott intézkedés, akkor haladéktalanul értesíti azt a tagállamot, amely az intézkedést hozta, és a többi tagállamot is.

(3) Ha az (1) bekezdésben szereplő döntést a szabványok vagy a műszaki előírások hiányossága indokolja, akkor a Bizottság abban az esetben, ha az intézkedést hozó tagállam az intézkedéseket fenn kívánja tartani, két hónapon belül az érintett felekkel történő konzultáció után a 19. cikkben meghatározott bizottság, valamint harmonizált szabvány hiánya esetén a 83/189/EGK irányelv értelmében létrehozott bizottság elé is terjeszti az ügyet, és kezdeményezi az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárást.

(4) Az érintett tagállam meghozza a megfelelő intézkedéseket azzal szemben, aki kiállította a megfelelési nyilatkozatot, és erről értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot.

(5) A Bizottság biztosítja, hogy a tagállamok értesüljenek ennek az eljárásnak a menetéről és eredményéről.

X. FEJEZET

Záró rendelkezések

22. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől ⁽¹⁾ számított 30 hónapon belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

⁽¹⁾ Erről az irányelvről 1988. december 27-én értesítették a tagállamokat.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

23. cikk

Legkésőbb 1993. december 31-ig a Bizottság a 19. cikkben meghatározott bizottsággal történő konzultáció mellett felülvizsgálja az ezen irányelvben meghatározott eljárásoknak a hatékonyságát, és adott esetben alkalmas változtatásokat javasol.

24. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1988. december 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

V. PAPANDREOU

I. MELLÉKLET

ALAPVETŐ KÖVETELMÉNYEK

A termékeknek alkalmasnak kell lenniük építmények létrehozására, amelyek (egészükben vagy részeikben) a gazdaságosság szempontjából rendeltetésszerűen használhatók és ilyen értelemben megfelelnek a következőkben ismertetett alapvető követelményeknek. Ezeknek a követelményeknek megfelelő karbantartás esetén gazdaságilag ésszerű élettartamon át kell teljesülniük. A követelmények általában számolnak az előre várható hatásokkal.

1. Mechanikai szilárdság és állandóság

Az építményt úgy kell megtervezni és kivitelezni, hogy a lehetséges terhelések, amelyeknek ki van téve az építés és használat során, ne eredményezzék a következőket:

- a) az egész építmény vagy ennek egy része beszakad;
- b) megengedhetetlen mértékű, nagyobb elváltozások keletkeznek;
- c) a tartó épületszerkezetben bekövetkezett nagyobb elváltozás hatására az építmény más részei vagy berendezései és felszerelései megsérülnek;
- d) olyan károsodás következik be, amely a kiváltó okhoz képest túlzott méreteket ölt.

2. Tűzvédelem

Az építményt úgy kell megtervezni és kivitelezni, hogy tűz esetén

- az építmény egy bizonyos ideig megőrizze teherbíró képességét,
- korlátozva legyen a tűz és füst keletkezése és terjedése az építményben,
- korlátozva legyen a tűz szomszédos építményekre való áttérjedése,
- az ott tartózkodók az épületet sértetlenül elhagyhassák vagy más intézkedések segítségével ki lehessen őket menteni,
- biztosítva legyen a tűzoltók biztonsága.

3. Higiénia, egészség és környezetvédelem

Az építményt úgy kell megtervezni és kivitelezni, hogy az ne veszélyeztesse az ott lakók és a szomszédok higiéniját vagy egészségét, különösen a következők hatására:

- mérges gázok kibocsátása,
- veszélyes részecskék vagy gázok a levegőben,
- veszélyes sugarak kibocsátása,
- víz- vagy talajszennyezés vagy — mérgezés,
- szennyvíz, gáz és szilárd vagy folyékony hulladék szakszerűtlen eltávolítása,
- nedvesség az építmények egyes részeiben és az építmény belső felületén.

4. Biztonságos használat

Az építményt úgy kell megtervezni és kivitelezni, hogy használata vagy üzemelése során ne álljon fenn elfogadhatatlan baleseti kockázat, úgy mint megcsúszás, lezuhanás, ütközés, égés, áramütés és robbanás miatti sérülések.

5. Zajvédelem

Az építményt úgy kell megtervezni és kivitelezni, hogy az ott lakók vagy a közelben tartózkodó személyek által észlelt zajszint ne legyen káros hatással egészségükre, és lehetővé tegye megfelelő körülmények között éjszakai nyugalmaikat, pihenésüket, valamint munkájukat.

6. Energiatakarékosság és hőszigetelés

Az építményt és fűtő-, hűtő-, szellőzőberendezéseit úgy kell megtervezni és kivitelezni, hogy a létesítmény helyszínének éghajlati adottságait és az ott lakók hőigényét figyelembe véve a felhasznált energiaköltségek alacsonyak maradjanak.

II. MELLÉKLET

EURÓPAI MŰSZAKI ENGEDÉLY

1. Engedélyre vonatkozó kérelmet a gyártó vagy a gyártó Közösség területén letelepedett meghatalmazottja nyújthat be, kizárólag egyetlen erre feljogosított szervnek.
 2. A tagállamok által kijelölt elismert szervezetek egy szervezetet alkotnak. Ez a szervezet munkája során köteles a Bizottsággal szoros együttműködést folytatni, amely fontos kérdésekben az ezen irányelv 19. cikkében meghatározott bizottsággal konzultál. Ha egy tagállam több elismert szervezetet jelölt ki, akkor a tagállam felelős ezeknek a szervezeteknek a koordinálásáért; kijelöli azt a szervezet is, amely a szervezet szóvivője.
 3. A kijelölt elismert szervezetet tömörítő szervezet kidolgozza az engedély iránti kérelemre, annak előkészítésére és kiadására vonatkozó közös eljárási szabályokat. A közös eljárási szabályokat a Bizottság a bizottság állásfoglalása alapján a 20. cikk szerint fogadja el.
 4. Az elismert szervezetek az őket tömörítő szervezeten belül megadnak egymásnak minden szükséges segítséget. Ez a szervezetet a felelős a műszaki engedélyek konkrét kérdéseivel kapcsolatos egyeztetésért. Szükség esetén a szervezet munkacsoportokat hoz létre.
 5. Az európai műszaki engedélyeket az elismert szervezetek kihirdetik és erről értesítik az összes többi elismert szervezetet. Egy kijelölt elismert szerv kérésére a kiadott engedélyhez kapcsolódó valamennyi dokumentumot el kell küldeni számára tájékoztatásul.
 6. Az európai műszaki engedélyhez kapcsolódó eljárás költségeit a kérelmezőnek a nemzeti szabályozás szerint kell viselnie.
-

III. MELLÉKLET

A MŰSZAKI ELŐÍRÁSOKNAK VALÓ MEGFELELŐSÉG IGAZOLÁSA

1. A MEGFELELŐSÉGI ELLENŐRZÉS MÓDSZEREI

A 13. cikk értelmében egy termék műszaki előírásoknak való megfelelését igazoló eljárásokat az alább felsorolt megfeleléségi ellenőrzési módszerek segítségével lehet megszabni; az, hogy egy rendszernél melyik módszer és milyen kombinációban kerül kiválasztásra, a 13. cikk (3) és (4) bekezdésében felsorolt kritériumok alapján az adott termék vagy termékcsoport követelményeitől függ.

- a) a gyártó vagy egy elismert szerv által végzett első típusvizsgálat;
- b) a gyártó vagy az elismert szerv meghatározott vizsgálati terv szerint a gyári mintákat vizsgálja;
- c) a gyártó vagy az elismert szerv szúrópróbaszerűen vizsgálja a gyárban, a kereskedelmi forgalomban vagy az építkezés helyén vett mintákat;
- d) a gyártó vagy az elismert szerv egy szállításra váró vagy már kiszállított tételből származó mintákat vizsgál;
- e) üzemi gyártásellenőrzés;
- f) az üzem és az üzemi gyártásellenőrzés alapvizsgálata egy elismert szerv által;
- g) az üzemi gyártásellenőrzés egy elismert szerv által történő folyamatos felügyelete, megítélése és értékelése.

Ezen irányelv szerint az üzemi gyártásellenőrzés a gyártás állandó belső felügyeletét jelenti, amelyet a gyártó végez. Minden, a gyártó által felhasznált és alkalmazott adatot, követelményt és előírást rendszerezetten dokumentálni kell írott szabályok és eljárások formájában. Ez a gyártásellenőrzésre vonatkozó dokumentáció egyrészt a minőség biztosítását garantálja, másrészt lehetővé teszi az előírt termékjellemzők elérését és a gyártásellenőrzés hatékony működésének ellenőrzését.

2. A MEGFELELŐSÉGI IGAZOLÁS RENDSZEREI

A megfeleléségi igazolásának az alábbi rendszerei élveznek elsőbbséget:

i. Egy elismert tanúsító szerv által kiadott megfeleléségi tanúsítvány, a következők alapján:

- a) a gyártó feladata:
 1. üzemi gyártásellenőrzés;
 2. a gyári mintának a gyártó által történő további vizsgálata meghatározott vizsgálati terv szerint;
- b) az elismert szerv feladatai:
 3. a termék első típusvizsgálata;
 4. az üzem és az üzemi gyártásellenőrzés alapvizsgálata;
 5. a üzemi gyártásellenőrzés folyamatos felügyelete, értékelése és jóváhagyása;
 6. adott esetben az üzemben, a kereskedelmi forgalomban vagy az építkezés helyén vett minták szúrópróbaszerű vizsgálata.

ii. A gyártó által kiadott, a termékre vonatkozó megfeleléségi nyilatkozat, a következők alapján:

Első lehetőség:

- a) a gyártó feladatai:
 1. a termék első típusvizsgálata;
 2. üzemi gyártásellenőrzés;
 3. adott esetben meghatározott vizsgálati terv szerint a gyári minta vizsgálata;
- b) az elismert szerv feladatai:
 4. az üzemi gyártásellenőrzés tanúsítása a következők alapján:
 - az üzem és az üzemi gyártásellenőrzés alapvizsgálata,
 - adott esetben az üzemi gyártásellenőrzés folyamatos felügyelete, értékelése és jóváhagyása.

Második lehetőség:

1. egy elismert laboratórium által a terméken végzett első típusvizsgálat;
2. üzemi gyártásellenőrzés.

Harmadik lehetőség:

- a) a gyártó által végzett első típusvizsgálat;
- b) üzemi gyártásellenőrzés.

3. A MEGFELELŐSÉGI IGAZOLÁSBAN RÉSZTVEVŐ SZERVEK

A megfelelési igazolásban résztvevő szerveket feladataik szerint a következőképpen lehet csoportosítani:

- i. *Tanúsító szerv:* olyan pártatlan, állami vagy nem állami szerv, amely rendelkezik a kellő szakértelemmel és felelősséggel ahhoz, hogy kiadja a megfelelési tanúsítványt a megadott szabályok és eljárások figyelembevételével.
- ii. *Ellenőrző szerv:* olyan pártatlan szerv, amely rendelkezik a megfelelő szervezettel, személyzettel, szakértelemmel és feddhetetlenséggel ahhoz, hogy meghatározott szempontok alapján értékelő, elfogadásra vonatkozó, ajánló feladatot lásson el, valamint a későbbi gyári minőségellenőrző vizsgálatban és a termékeknek az építési helyen vagy a gyárban vagy bárhol máshol való kiválasztásában és értékelésében részt vegyen meghatározott szempontok alapján.
- iii. *Vizsgáló laboratórium:* olyan laboratórium, amely az építőanyagok vagy építési termékek minőségét és teljesítményét méri, vizsgálja, teszteli, kalibrálja vagy más módon határozza meg.

A 2. i. és ii. pontjának (első lehetőség) esetében a három funkciót 3.i.-től 3.iii.-ig vagy egy és ugyanaz a szerv gyakorolja, vagy különböző szervek, amely utóbbi esetben az ellenőrző szerv és/vagy a vizsgáló laboratórium, amely a megfelelési igazolásában részt vesz, a tanúsító szerv részére látja el feladatát.

A tanúsító és a ellenőrző szerv, illetve a vizsgáló laboratórium kompetenciáját, pártatlanságát és feddhetetlenségét a IV. melléklet szabályozza.

4. EK-MEGFELELŐSÉGI JEL, EK-MEGFELELŐSÉGI TANÚSÍTVÁNY, EK-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT**4.1. EK-megfelelési jel**

Az EK-megfelelési jel a CE jelből áll (lásd lent):

Az EK-megfelelési jelhez a következő adatokat kell csatolni:

- a gyártó neve és azonosító jele,
és adott esetben
- a termék ismertető jellemzőinek megadása, adott esetben műszaki előírásoknál,
- a gyártási év utolsó két számjegye,
- a részt vevő vizsgáló szerv ismertetőjele,
- az EK-megfelelési tanúsítvány száma.

4.2. EK-megfelelőségi tanúsítvány

Az EK-megfelelőségi tanúsítvány különösen a következő adatokat kell, hogy tartalmazza:

- a tanúsító szerv neve és címe,
- a gyártó vagy a gyártó Közösség területén letelepedett meghatalmazottjának a neve és címe,
- a termék leírása (típus, azonosító, rendeltetés stb.),
- a rendelkezések, amelyeknek a termék eleget tesz,
- különleges használati utasítások,
- a tanúsítvány száma,
- adott esetben a tanúsítvány feltételei és érvényességi ideje,
- a tanúsítvány aláírására jogosult személy neve és beosztása.

4.3 EK-megfelelőségi nyilatkozat

Az EK-megfelelőségi nyilatkozatnak különösen a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a gyártó vagy a gyártó Közösség területén letelepedett meghatalmazottjának a neve és címe,
- a termék leírása (típus, azonosító, rendeltetés, stb.),
- a rendelkezések, amelyeknek a termék eleget tesz,
- különleges használati utasítások,
- adott esetben az elismert szerv neve és címe,
- annak a személynek a neve és beosztása, aki a gyártó vagy a gyártó meghatalmazottjának nevében aláírhatja a nyilatkozatot.

- 4.4. AZ EK-megfelelőségi tanúsítványt és nyilatkozatot annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy nyelvein kell kiállítani, amelyben a termék felhasználásra kerül.
-

IV. MELLÉKLET

VIZSGÁLÓ LABORATÓRIUMOK, VIZSGÁLÓ ÉS TANÚSÍTÓ SZERVEK ELISMERÉSE

A tagállamok által kijelölt tanúsító és ellenőrző szervek, illetve vizsgáló laboratóriumok legalább a következő feltételeknek kell, hogy megfeleljenek:

1. a szükséges személyzettel, a megfelelő eszközökkel és felszerelésekkel való rendelkezés;
2. a személyzet műszaki szakértelmének és szakmai feddhetetlenségének biztosítása;
3. az ezen irányelv szerinti vizsgálati eljárás, a beszámolók készítése, a tanúsítványok kiállítása és a felügyelet ellátása során a vezetők és a műszaki személyzet pártatlansága minden olyan körre, csoportra vagy személyre vonatkozóan, amely vagy aki közvetlenül vagy közvetve érdekelt az építési termékekbe;
4. a szakmai titok megőrzése;
5. felelősségbiztosítás, kivéve ha az állam vállalja a felelősséget a nemzeti jog szerint.

Az 1. és 2. pontban leírt feltételek teljesítését a tagállamok illetékes hatóságai rendszeresen ellenőrzik.
